

116

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 maja 1966 r.

w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym niektórych kategorii gruntów.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1966 r. Nr 2, poz. 12) oraz art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przenosi się obowiązek podatkowy w podatku gruntowym na osoby fizyczne i prawne od gruntów dzierżawionych przez te osoby od właścicieli gospodarstw rolnych uznanych w myśl obowiązujących przepisów za ekonomicznie zaniedbane i objęte pomocą ze strony Państwa.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem zawarcia umowy dzierżawy oraz pod warunkiem uprawiania w całości przez dzierżawcę innych posiadanych gruntów.

§ 2. 1. Obowiązek podatkowy dzierżawcy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, w którym objął grunty w zagospodarowanie, a jeżeli objęcie nastąpiło po żniwach — z dniem 1 stycznia roku następnego; z chwilą powstania obo-

wiązku podatkowego dzierżawcy ustaje obowiązek podatkowy właściciela gruntów wydzierżawionych.

2. Obowiązek podatkowy dzierżawcy wygasa z upływem roku, w którym zaprzestał gospodarowania na wydzierżawionych gruntach, a jeżeli zaprzestanie gospodarowania nastąpiło przed żniwami — z końcem roku poprzedniego; z chwilą wygaśnięcia obowiązku podatkowego dzierżawcy powstaje ponownie obowiązek podatkowy właściciela.

§ 3. Jeżeli dzierżawca gruntów gospodarstwa rolnego zaniedbanego ekonomicznie gospodaruje również na gruntach własnych, podatek gruntowy wymierza się według ruchomych stawek podatkowych odrębnie od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów własnych i odrębnie od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów dzierżawionych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się począwszy od roku podatkowego 1967.

Minister Finansów: *J. Albrecht*